

Påstande

- Det fastslås, at EU-varemærkeforordningens artikel 43, stk. 1, er blevet tilsidesat og urigtigt anvendt.
- Den i klasse 33 foreslåede begrænsning »alkoholholdige drikke, især vin og mousserende vine, indeholdt i flasker eller beholdere med en kapacitet, der er større eller mindre end 0,375 liter«
- Det fastslås, at EU-varemærkeforordningens artikel 75 er blevet tilsidesat.
- Det fastslås, at afgørelse truffet den 1. marts 2017 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 1518/2016-5), som blev meddelt den 23. marts 2017.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse og urigtig anvendelse af artikel 43, stk. 1, i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 75 i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse og urigtig anvendelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), og stk. 2, i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 19. maj 2017 — Clean Sky 2 Joint Undertaking mod Revoind Industriale**(Sag T-318/17)**

(2017/C 231/66)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Clean Sky 2 Joint Undertaking (CSJU) (ved B. Mastantuono, som befuldmægtiget, og advokat M. Velardo)

Sagsøgt: Revoind Industriale Srl (Oricola, Italien)

Sagsøgerens påstande

- Sagsøgte tilpligtes at betale CSJU et beløb stort 359 913,75 EUR vedrørende tilskudsaftalen for partnere nr. 325940 »EULOSAM — Design and Manufacturing of Baseline Low-Speed, Low-Sweep Wind Tunnel Model« og et beløb stort 2 105,25 EUR som morarenter beregnet med en sats på 3,5 % for perioden mellem den 31. januar og den 1. april 2017.
- Sagsøgte tilpligtes at betale 34,51 EUR pr. dag svarende til renter fra den 2. april 2017 indtil datoen for gældens fulde indfrielse.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført følgende anbringende.

Sagsøgeren har gjort gældende, at sagsøgte har tilsidesat sine kontraktlige forpligtelser ved ikke at have gennemført EULOSAM-projektet og ved ikke at have givet CSJU de relevante rapporter og resultater i henhold til artikel II.2, bilag II til tilskudsaftalen.

Endvidere har sagsøgte ikke udført det arbejde, der skulle udføres i henhold til bilag I, og har derfor tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel II.3, litra a), e) og h), i bilag II til tilskudsaftalen.

Som følge deraf ophævede konsortiet tilskudsaftalen og udstedte en debetnota for den forfinansiering på 359 913,75 EUR, som koordinatoren allerede havde udbetalt til sagsøgte i overensstemmelse med tilskudsaftalens bestemmelser. Forfinansieringen er netop fortsat sagsøgerens ejendom indtil endelig betaling.

De faktiske omstændigheder, der ligger til grund for Revoind Industriale S.r.l.'s forpligtelser som tilskudsmodtager i henhold til tilskudsaftalen, er i vidt omfang uomtvistede i den foreliggende sag, og sagsøgte indsigelser er generiske, ufuldstændige og uden støtte og synes således at savne ethvert grundlag.

Som følge deraf er sagsøgeren berettiget til at søge tilbagebetaling af det beløb, der blev betalt til sagsøgeren som forfinansiering, med tillæg af morarenter.

Sag anlagt den 16. maj 2017 — Ceobus m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-330/17)

(2017/C 231/67)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Ceobus (Génicourt, Frankrig), Compagnie des transports voyageurs du Mantois interurbains — CTVM (Mantes-la-Jolie, Frankrig), SA des Transports de St Quentin en Yvelines (Trappes, Frankrig), Les cars Perrier (Trappes), Tim Bus (Magny-en-Vexin, Frankrig), Transports Voyageurs du Mantois (TVM) (Mantes-la-Jolie) (ved advokat D. de Combles de Nayves)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Principalt annulleres Kommissionens afgørelse af 2. februar 2017 SA.26763 vedrørende angiveligt tildelt støtte til kollektive transportvirksomheder i regionen Ile-de-France, for så vidt som det deri fastslås, at Ile-de-Frances støtteordning, der var gældende mellem 1984 og 2008, udgør ny støtte, som blev »iværksat retsstridigt«.
- Subsidiært annulleres Kommissionens afgørelse af 2. februar 2017 SA.26763 vedrørende angiveligt tildelt støtte til kollektive transportvirksomheder i regionen Ile-de-France, for så vidt som det deri fastslås, at den individuelle støtte, der blev tildelt i henhold til regionen Ile-de-Frances støtteordning mellem maj 1994 og den 25. november 2008, udgør ny støtte, som blev »iværksat retsstridigt«.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

1. Første anbringende, der er fremsat til støtte for den første påstand, vedrører en tilsidesættelse af artikel 108 TEUF, en tilsidesættelse af artikel 1, litra b), i Rådets forordning (EU) 2015/1589 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (herefter »forordning nr. 2015/1589«) (EUT 2015, L 248, s. 9) samt en tilsidesættelse af retskraften af de domme, der blev afsagt af Den Europæiske Unions Domstol efter en præjudiciel forelæggelse.
 2. Andet anbringende, der er fremsat til støtte for den anden påstand, vedrører en tilsidesættelse af artikel 17 i forordning nr. 2015/1589, for så vidt som Kommissionen kvalificerede en foranstaltning, der ikke opfyldte de kvalifikationskriterier for denne kategori af foranstaltninger, som er fastsat i denne artikel, som en foranstaltning, der afbrød forældelsesfristen.
 3. Tredje anbringende, der er fremsat til støtte for den anden påstand, vedrører en tilsidesættelse af de berørte parter processuelle rettigheder, for så vidt som Kommissionen i sin afgørelse om at indlede proceduren fastslog, at forældelsen var blevet afbrudt ikke af indgivelsen af en stævning til forvaltningsdomstolene, men af Kommissionens første anmodning om oplysninger af 25. november 2008.
-